

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMAN SOPIMUSSARJA

ULKOVALTAIN KANSSA TEHDYT SOPIMUKSET

2002

Julkaistu Helsingissä 26 päivänä heinäkuuta 2002

N:o 73—77

SISÄLLYS

N:o		Sivu
73	Laki kansainvälisen terrorismin rahoituksen torjumisesta tehdyn yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta	487
74	Tasavallan presidentin asetus kansainvälisen terrorismin rahoituksen torjumisesta tehdyn yleissopimuksen voimaansaattamisesta sekä yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta	488
75	Laki rikoslain 34 luvun muuttamisesta	508
76	Tasavallan presidentin asetus rikoslain 34 luvun muuttamisesta annetun lain voimaantulosta ..	509
77	Valtioneuvoston asetus rikoslain 1 luvun 7 §:n soveltamisesta annetun asetuksen 1 §:n muuttamisesta	510

N:o 73

(Suomen säädöskokoelman n:o 558/2002)

L a k i

kansainvälisen terrorismin rahoituksen torjumisesta tehdyn yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

Annettu Naantalissa 28 päivänä kesäkuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

New Yorkissa 9 päivänä joulukuuta 1999 tehdyn kansainvälisen terrorismin rahoitusta koskevan yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat lakina voimassa sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

misestä ja voi tehdä 16 artiklan mukaisen pyynnön toiselle sopimusvaltiolle.

3 §

Tarkempia säännöksiä lain täytäntöönpanosta voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

2 §

Oikeusministeriö päättää yleissopimuksen 16 artiklan mukaisesta väliaikaisesta siirtä-

4 §

Tämän lain voimaantulosta säädetään tasavallan presidentin asetuksella.

Naantalissa 28 päivänä kesäkuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Jouni Backman*

HE 43/2002
LaVM 14/2002
EV 102/2002

N:o 74

(Suomen säädöskokoelman n:o 622/2002)

Tasavallan presidentin asetus**kansainvälisen terrorismin rahoituksen torjumisesta tehdyn yleissopimuksen voimaansaatamisesta sekä yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaatamisesta annetun lain voimaantulosta**

Annettu Naantalissa 26 päivänä heinäkuuta 2002

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty ulkoasiainministerin esittelystä, säädetään:

1 §

Kansainvälisen terrorismin rahoituksen torjumisesta New Yorkissa 9 päivänä joulukuuta 1999 tehty yleissopimus, jonka eduskunta on hyväksynyt 17 päivänä kesäkuuta 2002 ja jonka tasavallan presidentti on hyväksynyt 28 päivänä kesäkuuta 2002 ja jota koskeva hyväksymiskirja on talletettu Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerin huostaan 28 päivänä kesäkuuta 2002, tulee voimaan 28 päivänä heinäkuuta 2002 niin kuin siitä on sovittu.

jumisesta tehdyn yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaatamisesta 28 päivänä kesäkuuta 2002 annettu laki (558/2002) tulee voimaan 28 päivänä heinäkuuta 2002.

3 §

Yleissopimuksen muut kuin lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat asetuksena voimassa.

2 §

Kansainvälisen terrorismin rahoituksen tor-

4 §

Tämä asetus tulee voimaan 28 päivänä heinäkuuta 2002.

Naantalissa 26 päivänä heinäkuuta 2002

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Ministeri *Jari Koskinen*

*(Suomennos)**Liite 1*

**TERRORISMIN RAHOITUKSEN
TORJUMISTA KOSKEVA
KANSAINVÄLINEN YLEISSOPIMUS**

Johdanto

Tämän yleissopimuksen sopimusvaltiot, jotka

pitävät mielessä Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan päämäärät ja periaatteet, jotka koskevat kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden ylläpitämistä ja valtioiden välisen hyvän naapurisuuden, ystävällisten suhteiden ja yhteistyön edistämistä,

ovat vakavasti huolissaan terroritekojen maailmanlaajuisesta leviämisestä niiden kaikissa ilmenemismuodoissa,

palauttavat mieleen Yhdistyneiden Kansakuntien 50-vuotisjuhlan yhteydessä annetun julistuksen, joka sisältyy yleiskokouksen 24 päivänä lokakuuta 1995 antamaan päätöslauselmaan 50/6,

palauttavat myös mieleen kaikki merkittävät asiaa koskevat yleiskokouksen päätöslauselmat, mukaan luettuna 9 päivänä joulukuuta 1994 annettu päätöslauselma 49/60 ja sen liite, joka sisältää kansainvälisen terrorismin poistamiseen liittyviä toimenpiteitä koskevan julistuksen, jossa Yhdistyneiden Kansakuntien jäsenvaltiot juhlallisesti vahvistavat tuomitsevansa varauksetta kaikki terroriteot, -menetelmät ja -käytännöt rikollisina ja oikeuttamattomina tekopaikasta ja tekijästä riippumatta, mukaan luettuna sellaiset terroriteot, jotka vaarantavat valtioiden ja kansojen väliset ystävälliset suhteet ja uhkaavat valtioiden alueellista koskemattomuutta ja turvallisuutta,

toteavat, että kansainvälisen terrorismin poistamiseen tarkoitettuja toimenpiteitä koskevassa julistuksessa kannustetaan valtioita myös tutkimaan kiireellisesti olemassa olevien terrorismin kaikkien ilmenemismuotojen ehkäisemistä, torjumista ja poistamista koskevien kansainvälisen oikeuden määräysten soveltamisala varmistakseen, että oikeus-

**INTERNATIONAL CONVENTION
FOR THE SUPPRESSION OF THE
FINANCING OF TERRORISM UNITED
NATIONS 1999**

Preamble

The States Parties to this Convention,

Bearing in mind the purposes and principles of the Charter of the United Nations concerning the maintenance of international peace and security and the promotion of good-neighbourliness and friendly relations and cooperation among States,

Deeply concerned about the worldwide escalation of acts of terrorism in all its forms and manifestations,

Recalling the Declaration on the Occasion of the Fiftieth Anniversary of the United Nations, contained in General Assembly resolution 50/6 of 24 October 1995,

Recalling also all the relevant General Assembly resolutions on the matter, including resolution 49/60 of 9 December 1994 and its annex on the Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism, in which the States Members of the United Nations solemnly reaffirmed their unequivocal condemnation of all acts, methods and practices of terrorism as criminal and unjustifiable, wherever and by whomever committed, including those which jeopardize the friendly relations among States and peoples and threaten the territorial integrity and security of States,

Noting that the Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism also encouraged States to review urgently the scope of the existing international legal provisions on the prevention, repression and elimination of terrorism in all its forms and manifestations, with the aim of ensuring that there is a comprehensive legal framework

säännöt kattavat kaikki asian näkökohdat, palauttavat mieleen yleiskokouksen 17 päivänä joulukuuta 1996 antaman päätöslauselman (51/210) 3 kappaleen f kohdan, jossa yleiskokous kehottaa kaikkia valtioita ryhtymään asianmukaisiin valtionsisäisiin toimenpiteisiin ehkäistäkseen terroristien ja terroristijärjestöjen toiminnan rahoittamista ja toteuttaakseen vastatoimenpiteitä riippumatta siitä, onko tällainen rahoitus suoraa vai välitetäänkö se sellaisten järjestöjen kautta, joilla on tai jotka väittävät omaavansa hyväntekeväisyyteen liittyviä, yhteiskunnallisia tai kulttuurisia päämääriä tai jotka myös osallistuvat laittoimaan toimintaan, kuten laitton asekauppa, huumekauppa ja laitton liiketoiminta, mukaan luettuna ihmisten hyväksikäyttö terroritoiminnan rahoittamiseksi, ja erityisesti kehottaa valtioita tarvittaessa harkitsemaan sääntelytoimenpiteitä ehkäistäkseen varojen siirtämistä ja ryhtyäkseen vastatoimenpiteisiin, kun näitä varoja epäillään käytettävän terrorismia varten, haittaamatta kuitenkaan millään tavalla laillisten pääomasiirtojen vapautta, sekä tehostamaan tietojenvaihtoa tällaisten varojen kansainvälisistä siirroista,

palauttavat myös mieleen yleiskokouksen 15 päivänä joulukuuta 1997 antaman päätöslauselman 52/165, jossa yleiskokous kehottaa valtioita harkitsemaan erityisesti sen 17 päivänä joulukuuta 1996 antaman päätöslauselman (51/210) 3 kappaleen a—f kohdassa mainittujen toimenpiteiden täytäntöönpanoa,

palauttavat edelleen mieleen yleiskokouksen 8 päivänä joulukuuta 1998 antaman päätöslauselman 53/108, jossa yleiskokous päätti, että yleiskokouksen 17 päivänä joulukuuta 1996 antamalla päätöslauselmalla 51/210 perustetun väliaikaisen komitean tulisi laatia luonnos kansainväliseksi terrorismin rahoituksen vastaiseksi yleissopimukseksi, joka täydentäisi olemassa olevia asiaan liittyviä kansainvälisiä asiakirjoja,

katsovat, että terrorismin rahoitus on vakava huolenaihe koko kansainväliselle yhteisölle,

toteavat, että kansainvälisten terroritekojen lukumäärä ja vakavuus riippuu rahoituksesta, jota terroristeilla on mahdollisuus saada,

toteavat myös, että olemassa olevat monenväliset sopimukset eivät sisällä tällaista rahoitusta koskevia nimenomaisia määräyk-

covering all aspects of the matter,

Recalling General Assembly resolution 51/210 of 17 December 1996, paragraph 3, subparagraph (f), in which the Assembly called upon all States to take steps to prevent and counteract, through appropriate domestic measures, the financing of terrorists and terrorist organizations, whether such financing is direct or indirect through organizations which also have or claim to have charitable, social or cultural goals or which are also engaged in unlawful activities such as illicit arms trafficking, drug dealing and racketeering, including the exploitation of persons for purposes of funding terrorist activities, and in particular to consider, where appropriate, adopting regulatory measures to prevent and counteract movements of funds suspected to be intended for terrorist purposes without impeding in any way the freedom of legitimate capital movements and to intensify the exchange of information concerning international movements of such funds,

Recalling also General Assembly resolution 52/165 of 15 December 1997, in which the Assembly called upon States to consider, in particular, the implementation of the measures set out in paragraphs 3 (a) to (f) of its resolution 51/210 of 17 December 1996,

Recalling further General Assembly resolution 53/108 of 8 December 1998, in which the Assembly decided that the Ad Hoc Committee established by General Assembly resolution 51/210 of 17 December 1996 should elaborate a draft international convention for the suppression of terrorist financing to supplement related existing international instruments,

Considering that the financing of terrorism is a matter of grave concern to the international community as a whole,

Noting that the number and seriousness of acts of international terrorism depend on the financing that terrorists may obtain,

Noting also that existing multilateral legal instruments do not expressly address such financing,

siä,

ovat vakuuttuneita tarpeesta kiireellisesti edistää valtioiden kansainvälistä yhteistyötä tehokkaiden toimenpiteiden suunnittelussa ja toteuttamisessa terrorismin rahoituksen ehkäisemiseksi, sekä tällaisen rahoituksen torjumiseksi siihen syyllistyneiden henkilöiden syyttämisen ja rankaisemisen avulla,

ovat sopineet seuraavasta:

1 artikla

Tässä yleissopimuksessa:

1. "Varat" tarkoittavat kaikenlaista aineellista tai aineetonta, irtainta tai kiinteää omaisuutta sen hankintatavasta riippumatta, sekä kaikenlaisia oikeudellisia asiakirjoja, mukaan luettuna sähköiset tai digitaaliset asiakirjat, jotka todistavat tällaiseen varallisuuteen liittyvän omistusoikeuden tai edun, mukaan luettuna, ei kuitenkaan yksinomaan pankki- luotot, matkashekit, pankkishekit, maksumääräykset, osakkeet, takuut, velkakirjat, asetteet ja remburssit.

2. "Valtion laitos" tarkoittaa pysyvää tai väliaikaista laitosta tai kuljetusvälineitä, joita valtion edustajat, hallituksen jäsenet, lainsäädäntäelimet tai tuomioistuimet, valtion virkamiehet tai työntekijät, muut viranomaiset tai yksiköt taikka hallitustenvälisten järjestöjen työntekijät tai virkamiehet käyttävät tai joita heillä on käytettävissään virkatehtäviään suorittaessaan.

3. "Tuotto" tarkoittaa varoja, jotka on saatu suoraan tai välillisesti 2 artiklassa mainitun rikoksen teon kautta.

2 artikla

1. Tässä yleissopimuksessa tarkoitettuun rikokseen syyllistyy henkilö, joka suoraan tai välillisesti, ja laittomasti ja tahallisesti antaa tai kerää varoja millä tahansa keinoin, ja tarkoittaa ne käytettäväksi tai on tietoinen siitä, että ne käytetään kokonaan tai osittain:

a) sellaista tekoa varten, joka on jonkin tämän yleissopimuksen liitteessä mainitun sopimuksen soveltamisalaan kuuluva ja sellaisessa sopimuksessa määritelty rikos; tai

b) sellaista muuta tekoa varten, jonka tarkoituksena on aiheuttaa kuolema tai vakava

Being convinced of the urgent need to enhance international cooperation among States in devising and adopting effective measures for the prevention of the financing of terrorism, as well as for its suppression through the prosecution and punishment of its perpetrators,

Have agreed as follows:

Article 1

For the purposes of this Convention:

1. Funds means assets of every kind, whether tangible or intangible, movable or immovable, however acquired, and legal documents or instruments in any form, including electronic or digital, evidencing title to, or interest in, such assets, including, but not limited to, bank credits, travellers cheques, bank cheques, money orders, shares, securities, bonds, drafts, letters of credit.

2. A State or governmental facility means any permanent or temporary facility or conveyance that is used or occupied by representatives of a State, members of Government, the legislature or the judiciary or by officials or employees of a State or any other public authority or entity or by employees or officials of an intergovernmental organization in connection with their official duties.

3. Proceeds means any funds derived from or obtained, directly or indirectly, through the commission of an offence set forth in article 2.

Article 2

1. Any person commits an offence within the meaning of this Convention if that person by any means, directly or indirectly, unlawfully and wilfully, provides or collects funds with the intention that they should be used or in the knowledge that they are to be used, in full or in part, in order to carry out:

(a) An act which constitutes an offence within the scope of and as defined in one of the treaties listed in the annex; or

(b) Any other act intended to cause death or serious bodily injury to a civilian, or to any

ruumiillinen vamma siviilihenkilölle tai muulle henkilölle, joka ei aktiivisesti osallistu aseelliseen selkkaukseen liittyviin vihollisuuksiin, kun tämä teko on luonteeltaan tai asiayhteydeltään sellainen, että sen päämääränä on aiheuttaa pelkoa väestön keskuudessa tai pakottaa hallitus tai kansainvälinen järjestö tekemään tietty toimenpide tai pidättäytymään tietyistä toimenpiteistä.

2. a) Tallettaessaan ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa sopimusvaltio, joka ei ole jonkin tämän artiklan 1 kappaleen a kohdassa tarkoitettussa liitteessä mainitun sopimuksen sopimuspuoli, voi antaa selityksen, jonka mukaan tämän liitteessä mainitun sopimuksen ei katsota sisältyvän liitteeseen, kun tätä yleissopimusta sovelletaan kyseiseen sopimuspuoleen. Selityksen voimassaolo päättyy heti, kun mainittu sopimus tulee voimaan kyseisen sopimusvaltion osalta ja tämä sopimusvaltio ilmoittaa asiasta tallettajalle;

b) Kun sopimusvaltio ei enää ole jonkin liitteessä mainitun sopimuksen sopimuspuoli, se voi antaa tämän artiklan mukaisen selityksen kyseisen sopimuksen osalta.

3. Teon katsominen 1 kappaleessa tarkoitetuksi rikokseksi ei edellytä, että varat on tosiasiaassa käytetty 1 kappaleen a tai b kohdassa tarkoitettuna rikoksen tekemiseen.

4. Rikokseen syyllistyy myös henkilö, joka yrittää tämän artiklan 1 kappaleessa tarkoitettua rikosta.

5. Rikokseen syyllistyy myös henkilö, joka:

a) on tekijäkumppanina tämän artiklan 1 tai 4 kappaleessa tarkoitettussa rikoksessa;

b) järjestää tai käskää muita tekemään tämän artiklan 1 tai 4 kappaleessa tarkoitettua rikoksen;

c) myötävaikuttaa yhteisen päämäärän puolesta toimivan ryhmän tekemään yhteen tai useampaan tämän artiklan 1 tai 4 kappaleessa tarkoitettuun rikokseen. Tällaisen myötävaikuttamisen tulee olla tahallista ja:

i) sen tarkoituksena tulee olla rikollisen toiminnan tai ryhmän rikollisen päämäärän edistäminen, kun tällaiseen toimintaan tai päämäärään liittyy tämän artiklan 1 kappaleessa tarkoitettua rikoksen tekeminen; tai

ii) sen tulee tapahtua tietoisena ryhmän

other person not taking an active part in the hostilities in a situation of armed conflict, when the purpose of such act, by its nature or context, is to intimidate a population, or to compel a government or an international organization to do or to abstain from doing any act.

2. (a) On depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, a State Party which is not a party to a treaty listed in the annex may declare that, in the application of this Convention to the State Party, the treaty shall be deemed not to be included in the annex referred to in paragraph 1, subparagraph (a). The declaration shall cease to have effect as soon as the treaty enters into force for the State Party, which shall notify the depositary of this fact;

(b) When a State Party ceases to be a party to a treaty listed in the annex, it may make a declaration as provided for in this article, with respect to that treaty.

3. For an act to constitute an offence set forth in paragraph 1, it shall not be necessary that the funds were actually used to carry out an offence referred to in paragraph 1, subparagraphs (a) or (b).

4. Any person also commits an offence if that person attempts to commit an offence as set forth in paragraph 1 of this article.

5. Any person also commits an offence if that person:

(a) Participates as an accomplice in an offence as set forth in paragraph 1 or 4 of this article;

(b) Organizes or directs others to commit an offence as set forth in paragraph 1 or 4 of this article;

(c) Contributes to the commission of one or more offences as set forth in paragraphs 1 or 4 of this article by a group of persons acting with a common purpose. Such contribution shall be intentional and shall either:

(i) Be made with the aim of furthering the criminal activity or criminal purpose of the group, where such activity or purpose involves the commission of an offence as set forth in paragraph 1 of this article; or

(ii) Be made in the knowledge of the

aikomuksesta tehdä tämän artiklan 1 kappaleessa tarkoitettu rikos.

3 artikla

Tätä yleissopimusta ei sovelleta, kun rikos tehdään yhden valtion alueella, rikoksesta epäilty on kyseisen valtion kansalainen ja oleskelee kyseisen valtion alueella, eikä muulla valtiolla ole 7 artiklan 1 kappaleen tai 7 artiklan 2 kappaleen nojalla perusteita käyttää lainkäyttövaltaansa, lukuun ottamatta 12—18 artiklan määräyksiä, joita sovelletaan tarvittaessa näihin tapauksiin.

4 artikla

Kukin sopimusvaltio ryhtyy tarvittaviin toimenpiteisiin:

a) säätääkseen tämän yleissopimuksen 2 artiklassa tarkoitettut rikokset rangaistaviksi teoiksi valtionsisäisen lainsäädäntönsä nojalla;

b) säätääkseen näille rikoksille asianmukaiset rangaistukset, joissa otetaan huomioon näiden rikosten vakavuus.

5 artikla

1. Kukin sopimusvaltio ryhtyy tarvittaviin toimenpiteisiin valtionsisäisten oikeusperiaatteidensa mukaisesti, jotta sen alueella oleva tai sen lainsäädännön mukaisesti perustettu oikeushenkilö voidaan saattaa vastuuseen, kun tämän oikeushenkilön johtamisesta tai valvonnasta vastaava henkilö tässä ominaisuudessa tekee 2 artiklassa tarkoitetun rikoksen. Oikeushenkilön vastuu voi olla luonteeltaan rikosoikeudellista, siviilioikeudellista tai hallinto-oikeudellista vastuuta.

2. Oikeushenkilön vastuu syntyy rikosten tekijöiden rikosoikeudellisesta vastuusta riippumatta.

3. Kukin sopimusvaltio varmistaa erityisesti, että tämän artiklan 1 kappaleen mukaisesti vastuussa oleviin oikeushenkilöihin kohdistetaan tehokkaita, oikeassa suhteessa olevia ja rikoksia ehkäiseviä rikosoikeudellisia, siviilioikeudellisia tai hallinto-oikeudellisia seuraamuksia. Tällaisiin seuraamuksiin voi sisältyä rahallisia seuraamuksia.

6 artikla

Kukin sopimusvaltio ryhtyy tarvittaviin toimenpiteisiin, joihin sisältyy tarvittaessa

intention of the group to commit an offence as set forth in paragraph 1 of this article.

Article 3

This Convention shall not apply where the offence is committed within a single State, the alleged offender is a national of that State and is present in the territory of that State and no other State has a basis under article 7, paragraph 1, or article 7, paragraph 2, to exercise jurisdiction, except that the provisions of articles 12 to 18 shall, as appropriate, apply in those cases.

Article 4

Each State Party shall adopt such measures as may be necessary:

(a) To establish as criminal offences under its domestic law the offences set forth in article 2;

(b) To make those offences punishable by appropriate penalties which take into account the grave nature of the offences.

Article 5

1. Each State Party, in accordance with its domestic legal principles, shall take the necessary measures to enable a legal entity located in its territory or organized under its laws to be held liable when a person responsible for the management or control of that legal entity has, in that capacity, committed an offence set forth in article 2. Such liability may be criminal, civil or administrative.

2. Such liability is incurred without prejudice to the criminal liability of individuals having committed the offences.

3. Each State Party shall ensure, in particular, that legal entities liable in accordance with paragraph 1 above are subject to effective, proportionate and dissuasive criminal, civil or administrative sanctions. Such sanctions may include monetary sanctions.

Article 6

Each State Party shall adopt such measures as may be necessary, including, where ap-

lainsäädäntötoimenpiteitä, varmistaakseen, että tämän yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvat rikokset eivät missään olosuhteissa ole perusteltavissa poliittisilla, filosofisilla, ideologisilla, rotuun liittyvillä, etnisillä, uskonnollisilla tai muilla vastaavilla syillä.

7 artikla

1. Kukin sopimusvaltio ryhtyy tarvittaviin toimenpiteisiin 2 artiklassa tarkoitettujen rikosten saattamiseksi lainkäyttövaltaansa, kun:

a) rikos tehdään kyseisen valtion alueella;

b) rikos tehdään kyseisen valtion lippua käytävällä aluksella tai lentokoneessa, joka on rekisteröitynä kyseisen valtion lainsäädännön mukaisesti rikoksen tekoajankohtana;

c) rikoksen tekee kyseisen valtion kansalainen.

2. Sopimusvaltio voi myös saattaa minkä tahansa sellaisen rikoksen lainkäyttövaltansa, kun:

a) rikos kohdistetaan kyseisen valtion kansalaiseen tai johtaa 2 artiklan 1 kappaleen a tai b kohdassa tarkoitettujen rikosten tekemiseen kyseisen valtion alueella tai kohdistumiseen kyseisen valtion kansalaiseen;

b) rikos kohdistetaan tai johtaa 2 artiklan 1 kappaleen a tai b kohdassa tarkoitettujen rikosten kohdistumiseen kyseisen valtion ulkomailla olevaan valtion laitokseen, mukaan luettuna kyseisen valtion suurlähetystöt tai muut diplomaatti- tai konsulitilat;

c) rikoksen tarkoituksena on pakottaa tai se johtaa 2 artiklan 1 kappaleen a tai b kohdassa tarkoitettuun rikokseen, jonka avulla kyseinen valtio yritetään pakottaa suorittamaan tietty toimenpide tai pidättäytymään tietyistä toimenpiteistä;

d) rikoksen on tehnyt kansalaisuudeton henkilö, jolla on kotipaikka kyseisen valtion alueella;

e) rikos tehdään lentokoneessa, jota kyseisen valtion hallitus käyttää.

3. Ratifioidessaan tai hyväksyessään tämän yleissopimuksen tai liittyessään siihen kukin sopimusvaltio ilmoittaa Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerille 2 kappaleen mukaisesti lainkäyttövallastaan. Kyseinen sopimusvaltio ilmoittaa välittömästi pääsihteerille mahdollisista muutoksista.

appropriate, domestic legislation, to ensure that criminal acts within the scope of this Convention are under no circumstances justifiable by considerations of a political, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious or other similar nature.

Article 7

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 2 when:

(a) The offence is committed in the territory of that State;

(b) The offence is committed on board a vessel flying the flag of that State or an aircraft registered under the laws of that State at the time the offence is committed;

(c) The offence is committed by a national of that State.

2. A State Party may also establish its jurisdiction over any such offence when:

(a) The offence was directed towards or resulted in the carrying out of an offence referred to in article 2, paragraph 1, subparagraph (a) or (b), in the territory of or against a national of that State;

(b) The offence was directed towards or resulted in the carrying out of an offence referred to in article 2, paragraph 1, subparagraph (a) or (b), against a State or government facility of that State abroad, including diplomatic or consular premises of that State;

(c) The offence was directed towards or resulted in an offence referred to in article 2, paragraph 1, subparagraph (a) or (b), committed in an attempt to compel that State to do or abstain from doing any act;

(d) The offence is committed by a stateless person who has his or her habitual residence in the territory of that State;

(e) The offence is committed on board an aircraft which is operated by the Government of that State.

3. Upon ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention, each State Party shall notify the Secretary-General of the United Nations of the jurisdiction it has established in accordance with paragraph 2. Should any change take place, the State Party concerned shall immediately notify the Sec-

4. Kukin sopimusvaltio ryhtyy myös tarvittaviin toimenpiteisiin 2 artiklassa tarkoitettujen rikosten saattamiseksi lainkäyttövaltaansa tapauksissa, joissa rikoksesta epäilty on sen alueella, eikä se luovuta tätä henkilöä sellaiselle sopimusvaltiolle, joka on saattanut rikokset lainkäyttövaltaansa 1 tai 2 kappaleen mukaisesti.

5. Jos useampi kuin yksi sopimusvaltio katsoo, että 2 artiklassa tarkoitettuja rikokset kuuluvat sen lainkäyttövaltaan, nämä sopimusvalliot pyrkivät asianmukaisesti koordinoimaan toimenpiteitään, erityisesti syyttämisen edellytysten ja keskinäisen oikeusavun muotojen osalta.

6. Tämä yleissopimus ei sulje pois mitään kansallisen lainsäädännön mukaisesti harjoitettua rikosoikeudellista lainkäyttövaltaa.

8 artikla

1. Kukin sopimusvaltio ryhtyy asianmukaisesti toimenpiteisiin kansallisten oikeusperiaatteiden mukaisesti tunnistaakseen, havaitakseen ja jäädyttääkseen tai takavarikoidakseen 2 artiklassa tarkoitettujen rikosten tekemiseen käytetyt tai osoitetut varat ja tällaisten rikosten tuoton mahdollista menetetyksi tuomitsemista varten.

2. Kukin sopimusvaltio ryhtyy tarvittaviin toimenpiteisiin kansallisten oikeusperiaatteiden mukaisesti, 2 artiklassa tarkoitettujen rikosten tekemiseen käytettyjen tai osoitettujen varojen tai tällaisten rikosten tuoton menetetyksi tuomitsemista varten.

3. Kukin asiaan osallinen sopimusvaltio voi harkita sopimusten tekemistä tässä artiklassa tarkoitettujen menetetyksi tuomittujen varojen jakamisesta säännönmukaisesti tai tapauskohtaisesti muiden sopimusvaltioiden kanssa.

4. Kukin sopimusvaltio harkitsee sellaisten järjestelmien perustamista, joiden avulla tässä artiklassa tarkoitettuja menetetyksi tuomittuja varoja käytetään korvausten maksamiseen 2 artiklan 1 kappaleen a tai b kohdassa tarkoitettujen rikosten uhreille tai heidän perheilleen.

5. Tämän artiklan määräykset pannaan täytäntöön rajoittamatta vilpittömässä mieles-

retary-General.

4. Each State Party shall likewise take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 2 in cases where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite that person to any of the States Parties that have established their jurisdiction in accordance with paragraphs 1 or 2.

5. When more than one State Party claims jurisdiction over the offences set forth in article 2, the relevant States Parties shall strive to coordinate their actions appropriately, in particular concerning the conditions for prosecution and the modalities for mutual legal assistance.

6. Without prejudice to the norms of general international law, this Convention does not exclude the exercise of any criminal jurisdiction established by a State Party in accordance with its domestic law.

Article 8

1. Each State Party shall take appropriate measures, in accordance with its domestic legal principles, for the identification, detection and freezing or seizure of any funds used or allocated for the purpose of committing the offences set forth in article 2 as well as the proceeds derived from such offences, for purposes of possible forfeiture.

2. Each State Party shall take appropriate measures, in accordance with its domestic legal principles, for the forfeiture of funds used or allocated for the purpose of committing the offences set forth in article 2 and the proceeds derived from such offences.

3. Each State Party concerned may give consideration to concluding agreements on the sharing with other States Parties, on a regular or case-by-case basis, of the funds derived from the forfeitures referred to in this article.

4. Each State Party shall consider establishing mechanisms whereby the funds derived from the forfeitures referred to in this article are utilized to compensate the victims of offences referred to in article 2, paragraph 1, subparagraph (a) or (b), or their families.

5. The provisions of this article shall be implemented without prejudice to the rights

sä toimivien kolmansien osapuolten oikeuksia.

9 artikla

1. Saatuaan tiedon sitä, että 2 artiklassa tarkoitettun rikoksen tehnyt henkilö tai sellaisesta rikoksesta epäilty henkilö voi olla sen alueella, sopimusvaltio ryhtyy kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti tarvittaviin toimenpiteisiin tutkiakseen tiedoissa mainitut tosiasiat.

2. Sopimusvaltio, jonka alueella rikoksen tekijä tai rikoksesta epäilty on, ryhtyy valtiونسäisen lainsäädäntönsä mukaisesti tarvittaviin toimenpiteisiin varmistaakseen kyseisen henkilön läsnäolon syyttämistä tai rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista varten, kun sopimusvaltio on vakuuttunut siitä, että olosuhteet edellyttävät näitä toimenpiteitä.

3. Jokaisella, johon kohdistetaan 2 kappaleessa tarkoitettuja toimenpiteitä, on oikeus:

a) saada viipymättä yhteys sen valtion lähimpään asianmukaiseen edustajaan, jonka kansalainen hän on tai jolla muuten on oikeus suojella hänen oikeuksiaan tai, jos hän on kansalaisuudeton henkilö, sen valtion edustajaan, jonka alueella hänellä on kotipaikka;

b) tavata kyseisen valtion edustaja;

c) saada tietoa a ja b kohdan mukaisista oikeuksistaan.

4. Tämän artiklan 3 kappaleessa tarkoitettuja oikeuksia käytetään sen valtion lakien ja määräysten mukaisesti, jonka alueella rikosentekijä tai rikoksesta epäilty on, kuitenkin sillä edellytyksellä, että nämä lait ja määräykset mahdollistavat 3 kappaleen mukaisten oikeuksien tarkoituksen täysimääräisen toteuttamisen.

5. Tämän artiklan 3 ja 4 kappaleen määräykset eivät rajoita 7 artiklan 1 kappaleen c kohdan tai 2 kappaleen d kohdan mukaisesti lainkäyttövaltaa käyttävän valtion oikeutta pyytää Punaisen ristin kansainvälistä komiteaa olemaan yhteydessä rikoksesta epäiltyyn ja tapaamaan hänet.

6. Kun sopimusvaltio on tämän artiklan nojalla ottanut henkilön säilöön, se ilmoittaa

of third parties acting in good faith.

Article 9

1. Upon receiving information that a person who has committed or who is alleged to have committed an offence set forth in article 2 may be present in its territory, the State Party concerned shall take such measures as may be necessary under its domestic law to investigate the facts contained in the information.

2. Upon being satisfied that the circumstances so warrant, the State Party in whose territory the offender or alleged offender is present shall take the appropriate measures under its domestic law so as to ensure that person's presence for the purpose of prosecution or extradition.

3. Any person regarding whom the measures referred to in paragraph 2 are being taken shall be entitled to:

(a) Communicate without delay with the nearest appropriate representative of the State of which that person is a national or which is otherwise entitled to protect that person's rights or, if that person is a stateless person, the State in the territory of which that person habitually resides;

(b) Be visited by a representative of that State;

(c) Be informed of that person's rights under subparagraphs (a) and (b).

4. The rights referred to in paragraph 3 shall be exercised in conformity with the laws and regulations of the State in the territory of which the offender or alleged offender is present, subject to the provision that the said laws and regulations must enable full effect to be given to the purposes for which the rights accorded under paragraph 3 are intended.

5. The provisions of paragraphs 3 and 4 shall be without prejudice to the right of any State Party having a claim to jurisdiction in accordance with article 7, paragraph 1, subparagraph (c), or paragraph 2, subparagraph (d), to invite the International Committee of the Red Cross to communicate with and visit the alleged offender.

6. When a State Party, pursuant to the present article, has taken a person into

välittömästi kyseisen henkilön säilöön ottamisesta sekä kyseisen henkilön vangitsemista edellyttävistä olosuhteista suoraan tai Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerin välityksellä niille sopimusvaltioille, jotka ovat saattaneet rikokset lainkäyttövaltaansa 7 artiklan 1 tai 2 kappaleen mukaisesti, ja muille asiaan liittyville sopimusvaltioille, jos se katsoo tämän tarpeelliseksi. Valtio, joka suorittaa 1 kappaleessa tarkoitettua tutkinnan, ilmoittaa viipymättä kyseisille sopimusvaltioille havainnoistaan ja mainitsee, aikooko se käyttää lainkäyttövaltaansa.

10 artikla

1. Sopimusvaltiolla, jonka alueella rikoksesta epäilty tavataan, on 7 artiklan soveltamisalaan kuuluvissa tapauksissa poikkeuksetta ja riippumatta siitä, onko rikos tehty sen alueella, velvollisuus saattaa tapaus viipymättä lainsäädäntönsä edellyttämässä järjestyksessä toimivaltaisten viranomaistensa käsiteltäväksi syyttämistä varten, jollei se luovuta tätä henkilöä. Nämä viranomaiset tekevät päätöksensä samalla tavalla kuin minkä tahansa vakavan rikoksen osalta tämän valtion lainsäädännön mukaisesti.

2. Mikäli sopimusvaltiolla on valtionsisäisen lainsäädäntönsä nojalla oikeus rikoksen johdosta tai muuten luovuttaa oma kansalaisensa ainoastaan sillä ehdolla, että tämä henkilö palautetaan kyseiseen valtioon suoritamaan rangaistus, joka on määrätty siinä oikeudenkäynnissä, jota varten henkilön luovuttamista pyydettiin, ja tämä valtio ja luovutuspyynnön esittänyt valtio sopivat tästä mahdollisuudesta ja muista tarpeellisiksi katsomistaan ehdoista, tällainen ehdollinen luovuttaminen riittää vapauttamaan valtion 1 kappaleessa tarkoitettua velvoitteesta.

11 artikla

1. Tämän yleissopimuksen 2 artiklassa tarkoitettujen rikosten katsotaan ennen tämän yleissopimuksen voimaantuloa sopimusvaltioiden välillä voimassa olleista rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevissa sopimuksissa kuuluvan rikoksiin, joiden johdosta rikoksenteijä voidaan luovuttaa. So-

custody, it shall immediately notify, directly or through the Secretary-General of the United Nations, the States Parties which have established jurisdiction in accordance with article 7, paragraph 1 or 2, and, if it considers it advisable, any other interested States Parties, of the fact that such person is in custody and of the circumstances which warrant that person's detention. The State which makes the investigation contemplated in paragraph 1 shall promptly inform the said States Parties of its findings and shall indicate whether it intends to exercise jurisdiction.

Article 10

1. The State Party in the territory of which the alleged offender is present shall, in cases to which article 7 applies, if it does not extradite that person, be obliged, without exception whatsoever and whether or not the offence was committed in its territory, to submit the case without undue delay to its competent authorities for the purpose of prosecution, through proceedings in accordance with the laws of that State. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any other offence of a grave nature under the law of that State.

2. Whenever a State Party is permitted under its domestic law to extradite or otherwise surrender one of its nationals only upon the condition that the person will be returned to that State to serve the sentence imposed as a result of the trial or proceeding for which the extradition or surrender of the person was sought, and this State and the State seeking the extradition of the person agree with this option and other terms they may deem appropriate, such a conditional extradition or surrender shall be sufficient to discharge the obligation set forth in paragraph 1.

Article 11

1. The offences set forth in article 2 shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between any of the States Parties before the entry into force of this Convention. States Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition

pimusvaltiot sisällyttävät sellaiset rikokset myöhemmin jokaiseen niiden välillä tehtävään luovuttamista koskevaan sopimukseen rikoksina, joiden johdosta rikoksenteijä voidaan luovuttaa.

2. Jos sopimusvaltio, joka asettaa rikoksen johdosta tapahtuvan luovuttamisen ehdoksi sopimuksen olemassaolon, saa luovuttamista koskevan pyynnön toiselta sopimusvaltiolta, jonka kanssa sillä ei ole rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevaa sopimusta, pyynnön vastaanottanut sopimusvaltio voi harkintansa mukaan katsoa tämän yleissopimuksen luovuttamisen oikeusperustaksi 2 artiklassa tarkoitettujen rikosten osalta. Luovuttaminen tapahtuu pyynnön vastaanottaneen valtion lainsäädännössä määrättyjen muiden ehtojen mukaisesti.

3. Sopimusvaltiot, jotka eivät aseta rikoksen johdosta tapahtuvan luovuttamisen ehdoksi sopimuksen olemassaoloa, tunnustavat keskenään 2 artiklassa tarkoitettuja rikokset rikoksiksi, joiden johdosta rikoksenteijä voidaan luovuttaa, luovutuspyynnön vastaanottaneen valtion lainsäädännössä määrättyjen ehtojen mukaisesti.

4. Kun on kysymys rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta sopimusvaltioiden välillä, 2 artiklassa tarkoitettuja rikoksia käsitellään tarvittaessa siten kuin ne olisi niiden tekopaikan lisäksi tehty myös niiden valtioiden alueella, jotka ovat saattaneet ne lainkäyttövaltaansa 7 artiklan 1 ja 2 kappaleen mukaisesti.

5. Kaikkien sopimusvaltioiden välisten rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevien sopimusten ja järjestelyjen määräykset, jotka koskevat 2 artiklassa tarkoitettuja rikoksia, katsotaan muutetuiksi sopimusvaltioiden välillä siinä määrin kuin ne ovat ristiriidassa tämän yleissopimuksen kanssa.

12 artikla

1. Sopimusvaltiot antavat toisilleen mahdollisimman laajaa oikeusapua 2 artiklassa tarkoitettuihin rikoksiin liittyvän tutkinnan, rikosoikeudenkäynnin tai rikoksen johdosta tapahtuvan luovuttamisen yhteydessä, mukaan luettuna apu niiden hallussa olevan oikeudenkäynnissä tarvittavan todistusaineiston hankkimisessa.

2. Sopimusvaltiot eivät voi kieltäytyä kes-

treaty to be subsequently concluded between them.

2. When a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, the requested State Party may, at its option, consider this Convention as a legal basis for extradition in respect of the offences set forth in article 2. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested State.

3. States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize the offences set forth in article 2 as extraditable offences between themselves, subject to the conditions provided by the law of the requested State.

4. If necessary, the offences set forth in article 2 shall be treated, for the purposes of extradition between States Parties, as if they had been committed not only in the place in which they occurred but also in the territory of the States that have established jurisdiction in accordance with article 7, paragraphs 1 and 2.

5. The provisions of all extradition treaties and arrangements between States Parties with regard to offences set forth in article 2 shall be deemed to be modified as between States Parties to the extent that they are incompatible with this Convention.

Article 12

1. States Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with criminal investigations or criminal or extradition proceedings in respect of the offences set forth in article 2, including assistance in obtaining evidence in their possession necessary for the proceedings.

2. States Parties may not refuse a request

kinäistä oikeusapua koskevasta pyynnöstä pankkisalaisuuden perusteella.

3. Pynnön esittävä sopimusvaltio ei välitä tai käytä pynnön vastaanottaneen sopimusvaltion antamia tietoja tai todisteita muuhun tutkintaan, syytteen tai oikeudenkäyntiin kuin siihen, joka pynnössä mainitaan, ellei pynnön vastaanottanut sopimusvaltio ole antanut siihen suostumusta etukäteen.

4. Kukin sopimusvaltio voi harkita sellaisten järjestelmien perustamista, joiden avulla se voi jakaa muiden sopimusvaltioiden kanssa tietoja tai todisteita, jotka ovat tarpeen rikos-oikeudellisen, siviilioikeudellisen tai hallinto-oikeudellisen vastuun perustamiseksi 5 artiklan nojalla.

5. Sopimusvaltiot hoitavat 1 ja 2 kappaleen mukaiset velvoitteensa niiden välillä voimassa olevien keskinäistä oikeusapua tai tietojenvaihtoa koskevien sopimusten tai muiden järjestelyjen mukaisesti. Sellaisten sopimusten tai järjestelyjen puuttuessa sopimusvaltiot antavat toisilleen muuta apua valtiosisäisen lainsäädäntönsä mukaisesti.

13 artikla

Mitään 2 artiklassa tarkoitetuista rikoksista ei pidetä verorikoksena päätettäessä rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta tai keskinäisestä oikeusavusta. Tämän mukaisesti sopimusvaltiot eivät saa evätä luovuttamista tai keskinäistä oikeusapua koskevaa pynnötä pelkästään sillä perusteella, että se koskee verorikosta.

14 artikla

Mitään 2 artiklassa tarkoitetuista rikoksista ei pidetä poliittisena rikoksena, poliittiseen rikokseen liittyvänä rikoksena tai poliittisista vaikuttimista tehtynä rikoksena päätettäessä rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta tai keskinäisestä oikeusavusta. Tämän mukaisesti sellaiseen rikokseen perustuvaa luovuttamista tai keskinäistä oikeusapua koskevaa pynnötä ei saa evätä pelkästään sillä perusteella, että se koskee poliittista rikosta, poliittiseen rikokseen liittyvää rikosta tai poliittisista vaikuttimista tehtyä rikosta.

15 artikla

Minkään tässä yleissopimuksessa ei tulkita

for mutual legal assistance on the ground of bank secrecy.

3. The requesting Party shall not transmit nor use information or evidence furnished by the requested Party for investigations, prosecutions or proceedings other than those stated in the request without the prior consent of the requested Party.

4. Each State Party may give consideration to establishing mechanisms to share with other States Parties information or evidence needed to establish criminal, civil or administrative liability pursuant to article 5.

5. States Parties shall carry out their obligations under paragraphs 1 and 2 in conformity with any treaties or other arrangements on mutual legal assistance or information exchange that may exist between them. In the absence of such treaties or arrangements, States Parties shall afford one another assistance in accordance with their domestic law.

Article 13

None of the offences set forth in article 2 shall be regarded, for the purposes of extradition or mutual legal assistance, as a fiscal offence. Accordingly, States Parties may not refuse a request for extradition or for mutual legal assistance on the sole ground that it concerns a fiscal offence.

Article 14

None of the offences set forth in article 2 shall be regarded for the purposes of extradition or mutual legal assistance as a political offence or as an offence connected with a political offence or as an offence inspired by political motives. Accordingly, a request for extradition or for mutual legal assistance based on such an offence may not be refused on the sole ground that it concerns a political offence or an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.

Article 15

Nothing in this Convention shall be inter-

velvoittavan luovuttamaan rikoksen johdosta tai antamaan keskinäistä oikeusapua, jos pyynnön vastaanottaneella sopimusvaltiolla on perusteltua syytä uskoa, että 2 artiklassa tarkoitettujen rikosten johdosta tapahtuvaa luovuttamista tai tällaisiin rikoksiin liittyvää keskinäistä oikeusapua koskevan pyynnön tarkoituksena on henkilön syyttäminen tai tuomitseminen hänen rotunsa, uskontonsa, kansallisuutensa, etnisen alkuperänsä tai poliittisen mielipiteensä vuoksi, tai jos pyynnön noudattaminen vaikeuttaisi kyseisen henkilön asemaa tällaisesta syystä.

16 artikla

1. Henkilö, joka on vangittuna tai suorittaa rangaistusta jonkin sopimusvaltion alueella, ja jonka läsnäoloa toisessa sopimusvaltiossa pyydetään todistamista tai tunnistamista varten tai muuten avun antamiseksi todistusaineiston hankkimisessa 2 artiklassa tarkoitettujen rikosten tutkintaa tai syytteen nostamista varten, voidaan siirtää seuraavilla edellytyksillä:

a) henkilö asiaan vaikuttavista seikoista tietoisena antaa suostumuksensa;

b) molempien valtioiden toimivaltaiset viranomaiset sopivat siitä tarpeelliseksi katsomiensa ehtojen mukaisesti.

2. Tämän artiklan soveltamistarkoituksessa:

a) vastaanottavalla valtiolla on oikeus ja velvollisuus pitää siirretty henkilö säilössä, ellei luovuttava valtio toisin pyydä tai oikeuta;

b) vastaanottava valtio panee viipymättä täytäntöön velvoitteensa palauttaa henkilö säilöön luovuttavaan valtioon, sen mukaisesti mitä kummankin valtion toimivaltaiset viranomaiset ovat etukäteen tai muuten sopineet;

c) vastaanottava valtio ei vaadi luovuttavaa valtiota käynnistämään rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista kyseisen henkilön palauttamista varten;

d) siirretyn henkilön rangaistusajasta luovuttavassa valtiossa vähennetään aika, jonka hän on viettänyt säilössä vastaanottavassa

preted as imposing an obligation to extradite or to afford mutual legal assistance, if the requested State Party has substantial grounds for believing that the request for extradition for offences set forth in article 2 or for mutual legal assistance with respect to such offences has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's race, religion, nationality, ethnic origin or political opinion or that compliance with the request would cause prejudice to that person's position for any of these reasons.

Article 16

1. A person who is being detained or is serving a sentence in the territory of one State Party whose presence in another State Party is requested for purposes of identification, testimony or otherwise providing assistance in obtaining evidence for the investigation or prosecution of offences set forth in article 2 may be transferred if the following conditions are met:

(a) The person freely gives his or her informed consent;

(b) The competent authorities of both States agree, subject to such conditions as those States may deem appropriate.

2. For the purposes of the present article:

(a) The State to which the person is transferred shall have the authority and obligation to keep the person transferred in custody, unless otherwise requested or authorized by the State from which the person was transferred;

(b) The State to which the person is transferred shall without delay implement its obligation to return the person to the custody of the State from which the person was transferred as agreed beforehand, or as otherwise agreed, by the competent authorities of both States;

(c) The State to which the person is transferred shall not require the State from which the person was transferred to initiate extradition proceedings for the return of the person;

(d) The person transferred shall receive credit for service of the sentence being served in the State from which he or she was

valtiossa.

3. Ellei sopimusvaltio, josta henkilö siirretään tämän artiklan mukaisesti, anna suostumustaan, kyseistä henkilöä ei hänen kansallisuudestaan riippumatta aseteta syytteen tai pidetä vangittuna eikä hänen henkilökohtaista vapauttaan muuten rajoiteta vastaanottavan valtion alueella sellaisten tekojen tai tuomioiden vuoksi, jotka on tehty tai annettu luovuttaneen valtion alueella ennen hänen lähtöään.

17 artikla

Henkilölle, joka otetaan säilöön tai johon kohdistetaan muita toimenpiteitä tai oikeudenkäyntejä tämän yleissopimuksen nojalla, taataan oikeudenmukainen kohtelu, mukaan luettuna kaikki oikeudet ja takeet, jotka hänelle kuuluvat sen valtion lainsäädännön mukaisesti, jossa hän on läsnä, sekä sovellettavien kansainvälisen oikeuden määräysten mukaisesti, mukaan luettuna kansainväliset ihmisoikeuksia koskevat määräykset.

18 artikla

1. Sopimusvaltiot toimivat yhteistyössä 2 artiklassa tarkoitettujen rikosten ehkäisemiseksi ryhtymällä kaikkiin mahdollisiin toimenpiteisiin, muun muassa mukauttamalla tarvittaessa valtiosisäistä lainsäädäntöään, ehkäistäkseen alueellaan tapahtuvia valmisteluja kyseisten rikosten tekemiseksi alueellaan tai sen ulkopuolella sekä ryhtyäkseen vastatoimenpiteisiin, mukaan luettuna:

a) toimenpiteet sellaisten alueellaan olevien henkilöiden ja järjestöjen laittoman toiminnan kieltämiseksi, jotka tietoisesti kannustavat tai yllyttävät 2 artiklassa tarkoitettuihin rikoksiin, järjestävät niitä tai ovat osallisina niihin;

b) toimenpiteet, joilla velvoitetaan rahoituslaitokset ja muut varainsiirron kanssa tekemisissä olevat tahot käyttämään tehokkaita käytettävissä olevia toimenpiteitä tunnistaakseen tavalliset tai satunnaiset asiakkaansa, sekä sellaiset asiakkaat, joiden toimeksiannosta avataan tilejä, sekä kiinnittääkseen huomiota epätavalliseen tai epäilyttävään varainsiirtoon ja ilmoittaakseen sellaisista varainsiirroista, joiden epäillään liittyvän rikolliseen toimintaan. Tässä tarkoituksessa

transferred for time spent in the custody of the State to which he or she was transferred.

3. Unless the State Party from which a person is to be transferred in accordance with the present article so agrees, that person, whatever his or her nationality, shall not be prosecuted or detained or subjected to any other restriction of his or her personal liberty in the territory of the State to which that person is transferred in respect of acts or convictions anterior to his or her departure from the territory of the State from which such person was transferred.

Article 17

Any person who is taken into custody or regarding whom any other measures are taken or proceedings are carried out pursuant to this Convention shall be guaranteed fair treatment, including enjoyment of all rights and guarantees in conformity with the law of the State in the territory of which that person is present and applicable provisions of international law, including international human rights law.

Article 18

1. States Parties shall cooperate in the prevention of the offences set forth in article 2 by taking all practicable measures, inter alia, by adapting their domestic legislation, if necessary, to prevent and counter preparations in their respective territories for the commission of those offences within or outside their territories, including:

(a) Measures to prohibit in their territories illegal activities of persons and organizations that knowingly encourage, instigate, organize or engage in the commission of offences set forth in article 2;

(b) Measures requiring financial institutions and other professions involved in financial transactions to utilize the most efficient measures available for the identification of their usual or occasional customers, as well as customers in whose interest accounts are opened, and to pay special attention to unusual or suspicious transactions and report transactions suspected of stemming from a criminal activity. For this purpose, States Parties shall consider:

sopimusvaltiot harkitsevat:

i) määräyksiä, joilla kielletään sellaisten tilien avaaminen, joiden omistajat tai käyttäjät eivät ole tiedossa tai selvitettävissä, sekä toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että rahoituslaitokset varmistavat varainsiirtojen todellisten toimeksiantajien henkilöllisyyden;

ii) oikeushenkilöiden tunnistamisen osalta rahoituslaitosten velvoittamista ryhtymään tarvittaessa toimenpiteisiin varmistaakseen asiakkaan rekisteröinnin ja rakenteen hankkimalla joko julkisesta rekisteristä tai asiakkaalta tai molemmilta todisteet oikeushenkilön perustamisesta, mukaan luettuna tiedot asiakkaan nimestä, oikeudellisesta muodosta, osoitteesta, johtajista ja nimenkirjoitusoikeutta koskevista määräyksistä;

iii) määräyksiä, joilla veloitetaan rahoituslaitokset ilmoittamaan viipymättä toimivaltaisille viranomaisille kaikesta monimutkaisesta, epätavallisen laajasta ja epätavallisen tyyppisestä maksuliikenteestä, jolla ei ole selvää taloudellista tai ilmeisen laillista tarkoitusta, ilman että niitä uhkaa rikosoikeudellinen tai siviilioikeudellinen vastuu mahdollisesta tietosuojan rikkomisesta, jos ne ilmoittavat epäilyistään vilpittömässä mielessä;

iv) rahoituslaitosten velvoittamista säilyttämään ainakin viiden vuoden ajan kaikki tarvittavat tiedot sekä kotimaisesta että kansainvälisestä maksuliikenteestä.

2. Sopimusvaltiot toimivat myös yhteistyössä 2 artiklassa tarkoitettujen rikosten ehkäisemiseksi harkitsemalla:

a) kaikkien maksuja välittävien yhtiöiden valvontatoimenpiteitä, esimerkiksi toimintalupien vaatimista;

b) toteutettavissa olevia toimenpiteitä havaitakseen tai valvoakseen konkreettista käteisvarojen ja haltijapapereiden kuljettamista rajojen yli, noudattaen tarkkoja tietojen asianmukaisen käytön varmistavia suojatoimenpiteitä ja haittaamatta millään tavalla pääoman vapaata liikkumista.

3. Sopimusvaltiot toimivat myös yhteistyössä 2 artiklassa tarkoitettujen rikosten ehkäisemiseksi vaihtamalla täsmällisiä ja varmennettuja tietoja valtionsisäisen lainsäädäntönsä mukaisesti, sekä yhdenmukaistamalla 2 artiklassa tarkoitettujen rikosten ehkäisemiseen tarvittavia hallinnollisia ja muita toi-

(i) Adopting regulations prohibiting the opening of accounts the holders or beneficiaries of which are unidentified or unidentifiable, and measures to ensure that such institutions verify the identity of the real owners of such transactions;

(ii) With respect to the identification of legal entities, requiring financial institutions, when necessary, to take measures to verify the legal existence and the structure of the customer by obtaining, either from a public register or from the customer or both, proof of incorporation, including information concerning the customer's name, legal form, address, directors and provisions regulating the power to bind the entity;

(iii) Adopting regulations imposing on financial institutions the obligation to report promptly to the competent authorities all complex, unusual large transactions and unusual patterns of transactions, which have no apparent economic or obviously lawful purpose, without fear of assuming criminal or civil liability for breach of any restriction on disclosure of information if they report their suspicions in good faith;

(iv) Requiring financial institutions to maintain, for at least five years, all necessary records on transactions, both domestic or international.

2. States Parties shall further cooperate in the prevention of offences set forth in article 2 by considering:

(a) Measures for the supervision, including, for example, the licensing, of all money-transmission agencies;

(b) Feasible measures to detect or monitor the physical cross-border transportation of cash and bearer negotiable instruments, subject to strict safeguards to ensure proper use of information and without impeding in any way the freedom of capital movements.

3. States Parties shall further cooperate in the prevention of the offences set forth in article 2 by exchanging accurate and verified information in accordance with their domestic law and coordinating administrative and other measures taken, as appropriate, to prevent the commission of offences set forth in article 2,

menpiteitä, erityisesti:

a) perustamalla ja ylläpitämällä viestintäkanavia toimivaltaisten viranomaistensa välillä sekä palveluita, joiden avulla voidaan helpottaa varmaa ja nopeaa tietojenvaihtoa kaikista 2 artiklassa tarkoitettuihin rikoksiin liittyvistä näkökohdista;

b) toimimalla yhteistyössä sellaisten 2 artiklassa tarkoitettuihin rikoksiin liittyvien tiedustelujen tekemisessä, jotka koskevat:

i) sellaisten henkilöiden henkilöllisyyttä, olinpaikkaa ja toimintaa, joiden voidaan perustellusta syystä epäillä olevan osallisina kyseisiin rikoksiin;

ii) kyseisten rikosten tekemiseen liittyvien varojen liikkumista.

4. Sopimuspuolet voivat vaihtaa tietoja kansainvälisen rikospoliisijärjestön (Interpolin) välityksellä.

19 artikla

Sopimusvaltio, jossa rikoksesta epäilty on syytettynä, lähettää valtionsisäisen lainsäädäntönsä tai sovellettavien menettelytapojen mukaisesti tiedonannon oikeudenkäynnin lopputuloksesta Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerille, joka välittää tiedon muille sopimusvaltioille.

20 artikla

Sopimusvaltiot täyttävät tähän yleissopimukseen perustuvat velvoitteensa valtioiden välisen tasa-arvon ja alueellisen koskemattomuuden periaatteiden mukaisesti sekä puuttumatta muiden valtioiden sisäisiin asioihin.

21 artikla

Mikään tässä yleissopimuksessa ei vaikuta muihin oikeuksiin, velvoitteisiin ja velvollisuuksiin, joita valtioilla ja yksityisillä henkilöillä on kansainvälisen oikeuden nojalla, erityisesti Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan päämäärien, kansainvälisen humanitaarisen oikeuden ja muiden asiaan liittyvien yleissopimusten nojalla.

22 artikla

Mikään tässä yleissopimuksessa ei oikeuta sopimusvaltiota käyttämään toisen sopimusvaltion alueella lainkäyttövaltaa eikä hoitamaan tehtäviä, jotka kuuluvat yksinomaan

in particular by:

(a) Establishing and maintaining channels of communication between their competent agencies and services to facilitate the secure and rapid exchange of information concerning all aspects of offences set forth in article 2;

(b) Cooperating with one another in conducting inquiries, with respect to the offences set forth in article 2, concerning:

(i) The identity, whereabouts and activities of persons in respect of whom reasonable suspicion exists that they are involved in such offences;

(ii) The movement of funds relating to the commission of such offences.

4. States Parties may exchange information through the International Criminal Police Organization (Interpol).

Article 19

The State Party where the alleged offender is prosecuted shall, in accordance with its domestic law or applicable procedures, communicate the final outcome of the proceedings to the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit the information to the other States Parties.

Article 20

The States Parties shall carry out their obligations under this Convention in a manner consistent with the principles of sovereign equality and territorial integrity of States and that of non-intervention in the domestic affairs of other States.

Article 21

Nothing in this Convention shall affect other rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law, in particular the purposes of the Charter of the United Nations, international humanitarian law and other relevant conventions.

Article 22

Nothing in this Convention entitles a State Party to undertake in the territory of another State Party the exercise of jurisdiction or performance of functions which are exclu-

tämän toisen sopimusvaltion viranomaisille sen valtiosisäisen lainsäädännön mukaan.

23 artikla

1. Liitettä voidaan muuttaa lisäämällä siihen asiaan liittyviä sopimuksia, jotka:

a) ovat avoinna kaikkien valtioiden osallistumiselle;

b) ovat tulleet voimaan;

c) vähintään kaksikymmentäkaksi tämän yleissopimuksen sopimusvaltiota on ratifioinut tai hyväksynyt, tai joihin ne ovat liittyneet.

2. Tämän yleissopimuksen voimaantulon jälkeen sopimusvaltio voi ehdottaa liitteen muutosta. Muutosehdotus annetaan kirjallisena tiedoksi tallettajalle. Tallettaja ilmoittaa kaikille sopimusvaltioille ehdotuksista, jotka täyttävät 1 kappaleen vaatimukset, ja pyytää niiden mielipiteet siitä, tulisiko ehdotettu muutos hyväksyä.

3. Ehdotettu muutos katsotaan hyväksytyksi, ellei yksi kolmasosa sopimusvaltioista vastusta sitä kirjallisella ilmoituksella viimeistään 180 päivän kuluttua muutosehdotuksen toimittamisesta sopimusvaltioille.

4. Hyväksytyt liitteen muutokset tulevat voimaan 30 päivän kuluttua siitä, kun kahdeskymmenestoinen muutoksen ratifioimistai hyväksymiskirja on talletettu, kaikkien tällaisen asiakirjan tallettaneiden sopimusvaltioiden osalta. Kunkin sellaisen sopimusvaltion osalta, joka ratifioi tai hyväksyy muutoksen kahdennenkymmenentoisen asiakirjan tallettamisen jälkeen, muutos tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä siitä, kun kyseinen sopimusvaltio on tallettanut ratifioimis- tai hyväksymiskirjansa.

24 artikla

1. Kahden tai useamman sopimusvaltion riita, joka koskee tämän yleissopimuksen tulkintaa tai soveltamista ja jota ei voida ratkaista neuvotteluin kohtuullisessa ajassa, saatetaan välimiesmenettelyyn jonkin riidan osapuolen pyynnöstä. Jolleivät riidan osapuolet kuuden kuukauden kuluessa välimiesmenettelyä koskevasta pyynnöstä ole päässeet sopimukseen välimiesmenettelyn järjestämisestä, mikä tahansa riidan osapuoli voi saattaa riidan kansainvälisen tuomioistuimen ratkais-

sively reserved for the authorities of that other State Party by its domestic law.

Article 23

1. The annex may be amended by the addition of relevant treaties that:

(a) Are open to the participation of all States;

(b) Have entered into force;

(c) Have been ratified, accepted, approved or acceded to by at least twenty-two States Parties to the present Convention.

2. After the entry into force of this Convention, any State Party may propose such an amendment. Any proposal for an amendment shall be communicated to the depositary in written form. The depositary shall notify proposals that meet the requirements of paragraph 1 to all States Parties and seek their views on whether the proposed amendment should be adopted.

3. The proposed amendment shall be deemed adopted unless one third of the States Parties object to it by a written notification not later than 180 days after its circulation.

4. The adopted amendment to the annex shall enter into force 30 days after the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment for all those States Parties having deposited such an instrument. For each State Party ratifying, accepting or approving the amendment after the deposit of the twenty-second instrument, the amendment shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State Party of its instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 24

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention which cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If, within six months from the date of the request for arbitration, the parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those parties may refer the dispute to the International Court of Justice, by application,

tavaksi tuomioistuimen perussäännön mukaisella hakemuksella.

2. Kukin valtio voi allekirjoittaessaan, ratifioidessaan tai hyväksyessään tämän yleissopimuksen tai liittyessään siihen antaa selityksen, jonka mukaan se ei katso 1 kappaleen sitovan itseään. Muita sopimusvaltioita 1 kappaleen määräykset eivät sido sellaiseen sopimusvaltioon nähden, joka on tehnyt tällaisen varauksen.

3. Valtio, joka on tehnyt 2 kappaleen mukaisen varauksen, voi milloin tahansa peruuttaa tämän varauksen ilmoittamalla siitä Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerille.

25 artikla

1. Tämä yleissopimus on avoinna allekirjoittamista varten kaikille valtioille 10 päivästä tammikuuta 2000 31 päivään joulukuuta 2001 Yhdistyneiden Kansakuntien päämajassa New Yorkissa.

2. Tämä yleissopimus on ratifioitava tai hyväksyttävä. Ratifioimis- tai hyväksymiskirjat talletetaan Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerin huostaan.

3. Yleissopimus on avoinna liittymistä varten kaikille valtioille. Liittymiskirjat talletetaan Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerin huostaan.

26 artikla

1. Tämä yleissopimus tulee voimaan kolmantenkymmenentenä päivänä siitä päivästä lukien, jona kahdeskymmenestoinen ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirja on talletettu Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerin huostaan.

2. Kunkin sellaisen valtion osalta, joka ratifioi tai hyväksyy tämän yleissopimuksen tai liittyy siihen sen jälkeen, kun kahdeskymmenestoinen ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirja on talletettu, yleissopimus tulee voimaan kolmantenkymmenentenä päivänä siitä päivästä lukien, jona kyseinen valtio on tallettanut ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa.

27 artikla

1. Sopimusvaltio voi irtisanoa tämän yleissopimuksen ilmoittamalla siitä kirjallisesti

in conformity with the Statute of the Court.

2. Each State may at the time of signature, ratification, acceptance or approval of this Convention or accession thereto declare that it does not consider itself bound by paragraph 1. The other States Parties shall not be bound by paragraph 1 with respect to any State Party which has made such a reservation.

3. Any State which has made a reservation in accordance with paragraph 2 may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 25

1. This Convention shall be open for signature by all States from 10 January 2000 to 31 December 2001 at United Nations Headquarters in New York.

2. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. The instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

3. This Convention shall be open to accession by any State. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 26

1. This Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance, approval or accession with the Secretary-General of the United Nations.

2. For each State ratifying, accepting, approving or acceding to the Convention after the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 27

1. Any State Party may denounce this Convention by written notification to the

Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerille.

2. Irtisanominen tulee voimaan vuoden kuluttua siitä päivästä, jona Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteeri on vastaanottanut ilmoituksen.

28 artikla

Tämän yleissopimuksen alkuperäiskappale, jonka arabian-, englannin-, espanjan-, kiinan-, ranskan- ja venäjänkieliset tekstit ovat yhtä todistusvoimaisia, talletetaan Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerin huostaan, joka toimittaa sen oikeaksi todistetut jäljennökset kaikille valtioille.

Tämän vakuudeksi allekirjoittaneet, hallitustensa siihen asianmukaisesti valtuuttamina, ovat allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen, joka on avattu allekirjoittamista varten Yhdistyneiden Kansakuntien päämajassa New Yorkissa 10 päivänä tammikuuta 2000.

Secretary-General of the United Nations.

2. Denunciation shall take effect one year following the date on which notification is received by the Secretary-General of the United Nations.

Article 28

The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations who shall send certified copies thereof to all States.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Convention, opened for signature at United Nations Headquarters in New York on 10 January 2000.

Liite

1. Ilma-alusten laittoman haltuunoton ehkäisemistä koskeva yleissopimus, tehty Haagissa 16 päivänä joulukuuta 1970.

2. Siviili-ilmailun turvallisuuteen kohdistuvien laittomien tekojen ehkäisemistä koskeva yleissopimus, tehty Montrealissa 23 päivänä syyskuuta 1971.

3. Kansainvälistä suojelua nauttivia henkilöitä vastaan, mukaan lukien diplomaattiset edustajat, kohdistuvien rikosten ehkäisemistä ja rankaisemista koskeva yleissopimus, jonka Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokous on hyväksynyt 14 päivänä joulukuuta 1973.

4. Kansainvälinen yleissopimus panttivankien ottamista vastaan, jonka Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokous on hyväksynyt 17 päivänä joulukuuta 1979.

5. Yleissopimus ydinaineiden turvajärjestelyjä koskevista toimista, tehty Wienissä 3 päivänä maaliskuuta 1980.

6. Kansainväliseen siviili-ilmailuun käytettävillä lentoasemilla tapahtuvien laittomien väkivallantekojen ehkäisemistä koskeva lisäpöytäkirja, joka täydentää siviili-ilmailun turvallisuuteen kohdistuvien laittomien tekojen ehkäisemistä koskevaa yleissopimusta, tehty Montrealissa 24 päivänä helmikuuta 1988.

7. Merenkulun turvallisuuteen kohdistuvien laittomien tekojen ehkäisemistä koskeva yleissopimus, tehty Roomassa 10 päivänä maaliskuuta 1988.

8. Mannerjalustalla sijaitsevien kiinteiden lauttojen turvallisuuteen kohdistuvien laittomien tekojen ehkäisemistä koskeva pöytäkirja, tehty Roomassa 10 päivänä maaliskuuta 1988.

9. Terrorististen pommi-iskujen torjumista koskeva kansainvälinen yleissopimus, jonka Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokous on hyväksynyt 15 päivänä joulukuuta 1997.

Annex

1. Convention for the Suppression of Unlawful Seizure of Aircraft, done at The Hague on 16 December 1970.

2. Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Civil Aviation, done at Montreal on 23 September 1971.

3. Convention on the Prevention and Punishment of Crimes against Internationally Protected Persons, including Diplomatic Agents, adopted by the General Assembly of the United Nations on 14 December 1973.

4. International Convention against the Taking of Hostages, adopted by the General Assembly of the United Nations on 17 December 1979.

5. Convention on the Physical Protection of Nuclear Material, adopted at Vienna on 3 March 1980.

6. Protocol for the Suppression of Unlawful Acts of Violence at Airports Serving International Civil Aviation, supplementary to the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Civil Aviation, done at Montreal on 24 February 1988.

7. Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Maritime Navigation, done at Rome on 10 March 1988.

8. Protocol for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Fixed Platforms located on the Continental Shelf, done at Rome on 10 March 1988.

9. International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings, adopted by the General Assembly of the United Nations on 15 December 1997.

N:o 75

(Suomen säädöskokoelman n:o 559/2002)

Laki**rikoslain 34 luvun muuttamisesta**

Annettu Naantalissa 28 päivänä kesäkuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 19 päivänä joulukuuta 1889 annetun rikoslain (39/1889) 34 lukuun, sellaisena kuin se on siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen, uusi 9 b ja 13 § seuraavasti:

34 luku

Yleisvaarallisista rikoksista

9 b §

Terrorismin rahoittaminen

Joka suoraan tai välillisesti antaa tai kerää varoja rahoittaakseen tai tietoisena siitä, että niillä rahoitetaan

1) panttivangin ottamista, tuhotyötä, liikennetuhotyötä, törkeää tuhotyötä, aluksen kaappausta, yleisvaarallisen rikoksen valmistelua,

2) sellaista ydinräjähderyöstä, terveyden vaarantamista, törkeää terveyden vaarantamista, luvatonta ydinenergian käyttöä, ydinenergiain rikkomista tai muuta ydinaineeseen kohdistuvaa tai ydinainetta välineenä käyttäen tehtyä rangaistavaksi säädettävää tekoa, jota on pidettävä ydinaineiden turvajärjestelyjä koskevista toimituksista tehdystä yleissopimuksessa (SopS 72/1989) tarkoitettuna rikoksena tai

3) murhaa, tappoa, surmaa, törkeää pahoin-

pitelyä, vapaudenriistoa, törkeää vapaudenriistoa, ihmisryöstöä, panttivangin ottamista tai törkeää julkisrauhan rikkomista tai niillä uhkaamista, kun teko kohdistuu henkilöön, jota tarkoitetaan kansainvälistä suojelua nauttivia henkilöitä vastaan, mukaan lukien diplomaattiset edustajat, kohdistuvien rikosten ehkäisemistä ja rankaisemista koskevassa yleissopimuksessa (SopS 63/1978),

on tuomittava *terrorismin rahoittamisesta* vankeuteen vähintään neljäksi kuukaudeksi ja enintään kahdeksaksi vuodeksi.

Terrorismin rahoittamisesta tuomitaan myös se, joka suoraan tai välillisesti antaa tai kerää varoja rahoittaakseen tai tietoisena siitä, että niillä rahoitetaan murhaa, tappoa, surmaa, törkeää pahoinpitelyä, terveyden vaarantamista tai törkeää terveyden vaarantamista, jonka tarkoituksena on aiheuttaa pelkoa väestön keskuudessa tai pakottaa valtion hallitus tai kansainvälinen järjestö tekemään tietty toimenpide tai pidättäytymään tietystä toimenpiteestä.

Yritys on rangaistava.

13 §

Oikeushenkilön rangaistusvastuu

Terrorismin rahoittamiseen sovelletaan, mitä oikeushenkilön rangaistusvastuusta säädetään.

Tämän lain voimaantulosta säädetään tasavallan presidentin asetuksella.

Naantalissa 28 päivänä kesäkuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri Jouni Backman

N:o 76

(Suomen säädöskokoelman n:o 623/2002)

Tasavallan presidentin asetus**rikoslain 34 luvun muuttamisesta annetun lain voimaantulosta**

Annettu Naantalissa 26 päivänä heinäkuuta 2002

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty ulkoasiainministerin esittelystä, säädetään:

1 §

Rikoslain 34 luvun muuttamisesta 28 päivänä kesäkuuta 2002 annettu laki (559/2002) tulee voimaan 28 päivänä heinäkuuta 2002.

2 §

Tämä asetus tulee voimaan 28 päivänä heinäkuuta 2002.

Naantalissa 26 päivänä heinäkuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri Jari Koskinen

N:o 77

(Suomen säädöskokoelman n:o 624/2002)

Valtioneuvoston asetus**rikoslain 1 luvun 7 §:n soveltamisesta annetun asetuksen 1 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 25 päivänä heinäkuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ulkoasiainministeriön esittelystä, *muutetaan* rikoslain 1 luvun 7 §:n soveltamisesta 16 päivänä elokuuta 1996 annetun asetuksen (627/1996) 1 §:n 1 momentin 17 kohta, sellaisena kuin se on asetuksessa 510/2002, sekä

lisätään 1 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on mainitussa asetuksessa 510/2002, uusi 18 kohta seuraavasti:

1 §

Rikoslain 1 luvun 7 §:ä sovellettaessa kansainvälisinä rikoksina pidetään seuraavia rikoksia:

17) sellainen julkiseen paikkaan, valtion laitokseen, julkiseen liikennevälineeseen tai julkisia palveluja tuottavaan laitokseen kohdistuva laiton teko, jota tarkoitetaan terrorististen pommi-iskujen torjumisesta tehdyssä

kansainvälisessä yleissopimuksessa (SopS 60/2002);

18) kansainvälisen terrorismin rahoituksen torjumisesta tehdyssä yleissopimuksessa (SopS 74/2002) tarkoitettu terrorismin rahoittaminen.

Tämä asetus tulee voimaan 28 päivänä heinäkuuta 2002.

Helsingissä 25 päivänä heinäkuuta 2002

Ministeri *Jari Koskinen*Lähetystöneuvos *Katri Silfverberg*